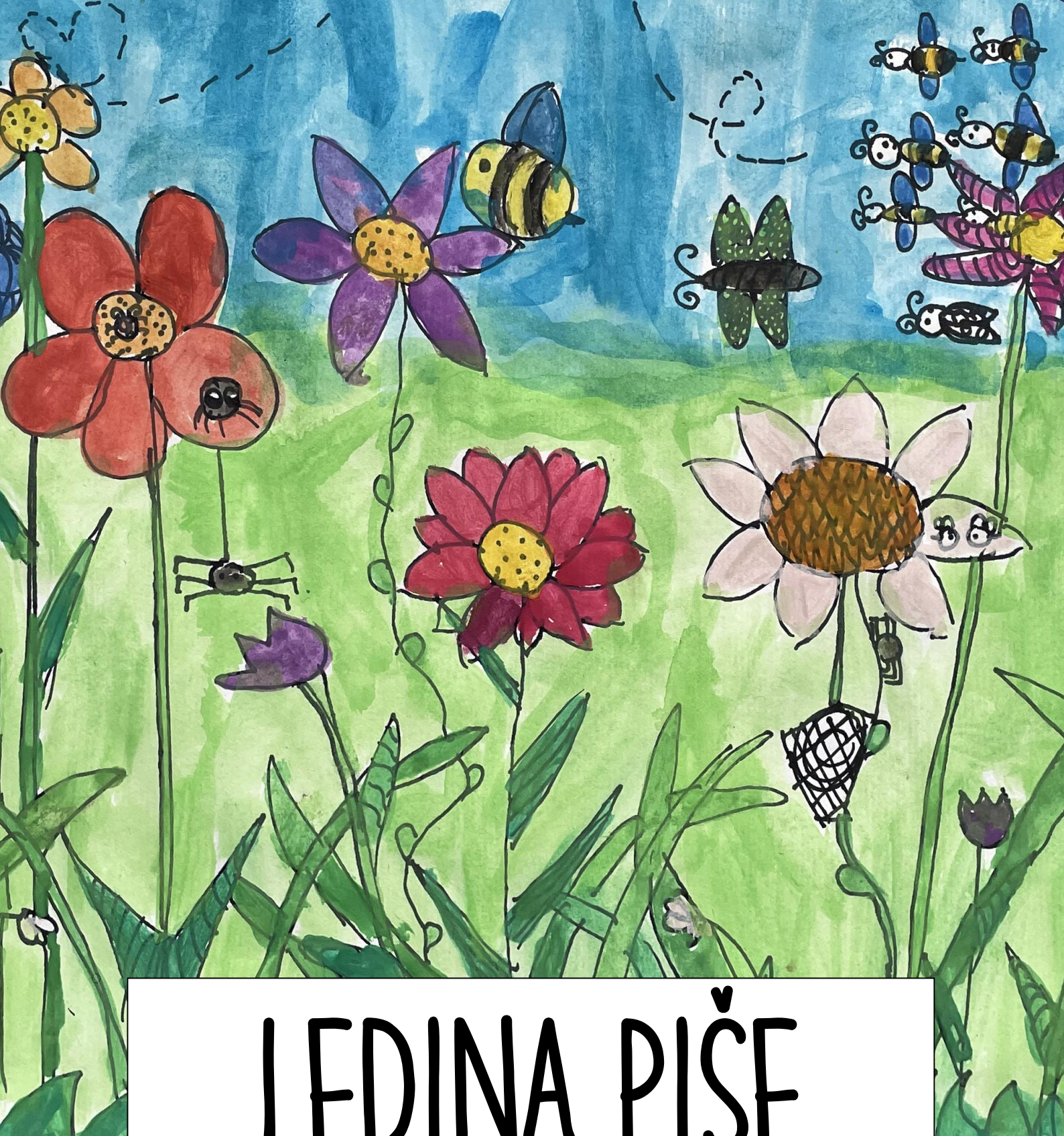

LEDINA PIŠE

ŠOLSKO GLASILO OSNOVNE ŠOLE LEDINA

JUNIJ 2021

LETNIK LXI

LEDINA PIŠE

ŠOLSKO GLASILO OSNOVNE ŠOLE LEDINA

Letnik LXI

junij 2021

Naslovnica: Taira Hajdarpašić, 3. a

Šolski novinarji: Neža Erjavec, Kora Kapus, Živa Lapajne, Miha Marinko, Patrick Oprešnik Prodanović, Ema Marija Pavlin, Alina Pečan Murat, Maja Stabej

Mentorica: Nina Bokalič

UVODNIK

Drage Ledinke, dragi Ledinci!

Pa je ponovno šolsko leto naokoli. Kot prejšnje je bilo tudi to posebno, saj smo več kot štiri mesece preživeli doma za računalniki. Spet smo vzpostavili portal Ledina piše od doma in prispevke ste mi pridno pošiljali. Ko smo prišli nazaj v šolo, se je vse odvijalo zelo hitro in za vse aktivnosti smo imeli kar premalo časa. Pridobiti ste morali ocene, utrditi snov in nadoknaditi izgubljeni čas s svojimi sošolci. Kljub pomanjkanju časa niste pozabili na naše glasilo in nastala je še ena številka. V njej lahko izveste, kaj si o šolanju na daljavo mislijo Ledinci in Ledinke, kako so vaši učitelji pristali v tem poklicu, kako izgleda delovni dan ravnateljice in še marsikaj. Oči si spočijte na slikah vaših sošolcem in nahranite dušo z branjem literarnih prispevkov.

Želim vam obilo užitkov ob listanju našega glasila!

Nina Bokalič, učiteljica slovenščine in učiteljica v podaljšanem bivanju

KAJ JE MIR?

Pisali učenci 2. b.

Mir je, ko se na Zemlji ne kregamo.

Maksim Cerjak

Mir je, ko imaš nekoga rad.

Pan Okoren

Mir je spoštovanje.

Maj Murič

Mir je druženje s prijatelji.

Adnan Kukavica Salešević

Mir je, ko je tišina.

Anna Rojc Korovina

Mir je, ko lepo pozdraviš učitelja.

Olga Burtseva-Kuliavtseva

UČITELJE SMO VPRAŠALI ...

Zanimalo naju je, zakaj so se ledinske učiteljice in učitelji odločili za ta poklic. Poleg tega sva izvedeli tudi, kaj so pozitivne in negativne plati njihovega poklica.

Ema Marija Pavlin in Živa Lapajne, 7. a

Mirjam Sabina Žvegla: Za ta poklic sem se odločila, ker je zelo ustvarjalen in lahko z otroki ustvarjaš na vseh področjih. Pozitivna plat mojega poklica je, da dan ni podoben dnevu, negativne pa ni, so le izzivi.

Natalija Rožnik: Za ta poklic sem se odločila, ker je vsak dan nekaj novega in ker rada delam z otroki. Pozitivna plat mojega poklica je to, da ni nikoli dolgčas, negativna pa, da smo zasuti z ogromno papirja.

Barbara Kosirnik: Za ta poklic sem se odločila, ker je moje poslanstvo in sem si že kot otrok želela postati učiteljica. Pozitivna plat mojega poklica je, ko od otrok dobiš nazaj veselje, negativna pa so papirji.

Dragica Mencinger: kot otrok sem se rada igrala učiteljico in poučevala otroke. Pozitivna plat je to, da si lahko kreativen kljub vsebinam v učnem načrtu, negativna pa je veliko administrativnega dela, ki ni povezan z delom z otroki.

Karla Leban: Za poklic sem se odločila, saj sem imela od nekdaj rada otroke in mi je všeč delati z njimi. Pozitivna plat je učenje otrok, negativna pa izpolnjevanje papirjev.

Ines Stular: Za ta poklic sem se odločila, ker smo vsi v družini učitelji. Pozitivna plat je stik z učenci in predaja znanja, negativna pa vedno hujši pritisk staršev in njihovo vtikanje v učenje.

Nina Bokalič: Za ta poklic sem se odločila, ker sem rada med ljudmi in dobro delujem v skupini. Zelo sem vesela, ko se učenci nekaj naučijo in imamo dober odnos, slaba plat pa sta papirologija in disciplinski prekrški.

Nives Syed Mihelič: Za ta poklic sem se odločila, ker rada delam z ljudmi. Pozitivne plati so, da je delo pestro in dinamično, učinek mojega svojega dela in stik z ljudmi, kar je tudi negativna plat, ker je veliko hrupa in porabim veliko energije.

Barbara Tacar: Za ta poklic sem se odločila, ker me likovno snovanje veseli. Pozitivna plat je delo z učenci in njihove zanimive ideje, negativna pa je sistem učenja, ki ni prijazen likovni umetnosti zaradi premalo ur.

Danijela Jerina: Za ta poklic sem se odločila, ker je delo razgibano in ker rada delam z otroki. Pozitivna plat je, da je delo razgibano in predaja znanja učencem, negativna pa, da je delo naporno in stresno.

Natalija Lampič: Za poklic sem se odločila, ker se dobro počutim med otroki. Pozitivna plat je sodelovanje učencev, negativna pa presenečenja na vzgojnem področju.

Sonja Vidrih: Za ta poklic sem se odločila, ker rada delam z otroki. Pozitivna plat je, ko mlade zanima pouk, spremenila pa bi učne načrte za obravnavanje snovi pri naravoslovju.

Biljana Krumpak: Za ta poklic sem se odločila, ker imam od otroštva rada šport in delo z otroki. Pozitivna plat je to, da je delo dinamično, negativne pa ni, ker uživam v svojem poklicu.

Zdenka Ozinger Hrovat: Za ta poklic sem se odločila, ker je zanimiv in raznolik. Pozitivna plat je poučevanje in predaja znanja, negativna pa je ocenjevanje.

Sara Gustin Žekar, 2. b

PLASTIKA

Reciklirajmo plastiko vsi,
saj boljši jutri vsak si želi.
Plastika, vsakdanja reč, je odveč,
zato ne uporabljajmo je več.

Če bi manj jo uporabljali vsi,
bi ekosistem ohranili in živali rešili.
Plastika onesnažuje tudi ljudi,
saj se v 'eko krogu' ne vrti.

Pok, pok, pok, se sliši izpod rok,
ko platenko odpre otrok.
Plastiko ljudje sežigajo
in s tem ozračje onesnažujejo.

Plastika se jezi,
če je ne recikliramo mi.
Če plastika v vodi se vrti,
jo želva zamenja za hrano in se zaduši.

Zabavno se ti zdi,
če s slamico mehurčke pokaš ti.
A ker se slamica ne razgradi,
naravi dela grozne reči.

Ti in ti in ti,
za boljši jutri ločujmo vsi!

Maja Stabej, 7. a

Sofia Lujč, 3. a

MANJ JE VEČ

Driiiiiiiiiing! Zvonec je naznanil začetek pouka. Vsi učenci so bili zelo vznemirjeni, saj so vedeli, da jih danes čaka prav poseben dan. Odpotovali bodo v svet!

Učiteljica Katka Solatka jim je dajala še zadnje napotke: »Svet je lep, a hkrati tudi nevaren, zato bodite zelo previdni. Ne zaidite na napačne poti, saj vas to lahko stane življenja. Kdor ne bo našel svojega poslanstva, naj se vrne nazaj na naš vrt, kjer se bo čez nekaj časa spremenil v prst in pomagal našim naslednikom, da bodo doživeli lepo in polno življenje.« Vsi so se ozrli na levo stran vrta, kjer je sameval kompost. Nihče si ni želel tja, a mnogi so vedeli, da jih mogoče čaka takšna usoda. »Jaz že ne bom pristal tam, odšel bom v Nemčijo, kjer me bodo pojedli v prefinjeni restavraciji in zame zapravili celo bogastvo!« je pripomnil Salatan, nato pa pogledal Salino, jo brnil ter se ji posmehnil: »Zakaj sploh odhajaš, saj veš, da ne boš nikomur všeč in te bodo gotovo zavrgli?« Salina pa je le pogledala v tla in sama sebi odločno rekla: »Uspelo mi bo!«

Čez nekaj časa so bili solatki in solatke pripravljeni za odhod. Prispel je tovornjak, v katerem so bili zabojčki z napisi. Skočili so vsak v svoj zabojček, na katerem je bilo zapisano, v katero državo bodo odpotovali. Salatan je pogumno stopil v zabojček, na katerem je pisalo Nemčija, Salina pa se je vkrcala v zabojček, na katerem je pisalo Afrika.

Tovornjak je strumno drvel po cestah in makadamih, v katerem je bilo vedno manj zabojčkov. Začel je v Aziji, pot nadaljeval po Evropi in na koncu prispel še v Afriko. To je bila Salinina postaja. Izkrcala se je ter začela raziskovati novo okolico. Videla je veliko novega. Novi dom ji je bil že na prvi pogled zelo všeč. Nekega dne se je potikala naokoli, na kar pa je zagledala nek čuden kraj. Prišla je bliže in kraj se ji je zdel neverjetno znan! Spominjal jo je na domačega, na šolo in sošolce!

Naenkrat pa se je k njej obrnil otrok. Stekel je do nje ter jo pograbil. Pokazal jo je drugim in vsi so bili navdušeni nad njo, saj so imeli denarja komaj za najcenejšo osnovno hrano, kaj šele za zdravo in čisto! Salina je prvič v svojem življenju začutila, da jo ima nekdo rad, jo spoštuje in jo občuduje. Z veseljem je gledala, kako ji je počasi izginjal list za listom, in ugotovila, da je našla svoje poslanstvo – da osrečuje otroke, ki živijo slabše življenje, tako kot ona, preden je zapustila svoj dom in odšla v svet.

Postajo pred njo pa se je izkrcal tudi Salatan. Že je videl, kako je postrežen v fini in bogati restavraciji. Po izkrcanju je začel odkrivati neznani svet. Takoj se je odpravil v bogato okrašeno restavracijo, da bi vsi videli njegovo veličino in lepoto. Ko pa je prispel v restavracijo, je bilo tam že veliko drugih solatk in solatkov, ki so ga prekašali tako v lepoti kot tudi v velikosti. Ni se želel osramotiti ali ponizati pred drugimi, zato je nadaljeval pot proti drugi restavraciji.

Ko je prispel do druge restavracije, so ga druge solatke in solatki zelo toplo sprejeli. Dali so mu posteljo, poseben tuš, brisačo. To udobje je želel izkoristiti, zato je tam ostal nekaj dni, ker pa se je kar naprej hvalisal in bil preveč samovšečen, so ga drugi solatki in solatke po nekaj dneh vrgli ven iz svoje restavracije.

Po nekaj dneh hoje se je znašel pri neki bogati družini. Par dni je ždel v njihovem hladilniku, na koncu pa so ga zavrgli, saj se jim ni zdel več tako privlačen, pa tudi imeli so še veliko solat in hrane na pretek. Zdaj je Salatan ugotovil, kako se je na začetku počutila Salina ob njegovem nesramnem ravnanju. Ugotovil je tudi, da je njegovega lepega življenja konec. Ko je imel možnosti, je vse po vrsti zapravil zaradi hvalisanja. Sklenil je, da bo odšel nazaj domov in naredil vsaj eno koristno stvar – pomagal naslednikom v obliki komposta.

Salina je našla svoje poslanstvo, saj je osrečila revne otroke, ki si ne morejo privoščiti osnovne hrane, medtem ko je Salatan šel iskat svoje

LJUBEČA DRUŽINA

Če otrok ima družino,
v življenju mu je fino.
Z družino res je fino,
ker vse skupaj si delimo.

Tudi mačke so del družine,
skupaj ustvarjamo spomine.
Kadar vsi člani smo doma,
takrat družina je popolna.

Ivano Perič, 4. b

DRUŽINA

Družina je prav prijazna skupina,
ljubezen je njena sredina.
Vsak si je želi,
kdo pa jo včasih težko dobi.

Prijazna družina vsakega razveseli,
mu marsikaj tudi razloži,
zato jo potrebuje vsak,
da postane velik junak.

Frida Lia Kušar Tepina, 4. b

Učenci 9. razredov

Timotej Perič, 2. b

DRUŽINA JE PRVA

Družina je prva.

Ne prva na krosu.

temveč v tvojem življenjskem odnosu.

Družina vedno ti ob strani stoji.

ne glede na to, kaj spet uspičil si.

In če kdaj sporečeš se z družino,

vedi, da takrat tudi njim ni fino.

Zato zares zapomni si,

da je čez družino nil!

Dora Rigler, 4. b

MOJI BOŽIČNO-NOVOLETNI PRAZNIKI

Zagotovo ste slišali, da je bil na Hrvaškem zelo močan potres. Moja mami prihaja od tam, babica in dedek pa tam še vedno živita. 1. januarja smo šli k njima pogledat, kako sta, ker sta od potresa naprej spala v avtu. Moj najljubši trenutek med počitnicami je bil, ko smo prišli tja in sem ju zagledal in objel. Vsi smo jokali od veselja, ker smo se končno videli. Prinesli smo hrano, odeje, oblačila, denar itd. Še vedno zbiramo stvari za ljudi, katerih hiše so poškodovane in čez vikend bomo s kamionom vse odpeljali v vas Strašnik. Tam je bil epicenter potresa in nobena hiša ni ostala cela. Moja babi in dedi živita 30 kilometrov od te vasi. Tam je tudi družina, ki ima dvanajst otrok, in njim bomo še posebej pomagali. Komaj čakam vikend, da grem nazaj tja, da bom videl babico in dedija ter pomagal drugim.

Peter Kralj, 5. b

Izabela Mahnič, 2. b

KDO TE OSREČUJE?

kdo me osrečuje,
kdo moj prijatelj je?
kdo dela lumparije,
kdo z mano se igra?

kdo me osrečuje,
kdo pomaga mi?
kdo veselje mi prinaša
in žalost mi odnaša?

kdo vedno z mano tiči
in vesel je vse dni,
kdo rad me ima
in roko mi poda?

Osrečuješ me ti,
ki vsak dan z mano si,
rad te imam
in želim ti lep dan!

Kora Kapus in Neža Erjavec, 7. a

KDO TE OSREČUJE?

Mama me najrajši ima,
vsako jutro poljubček mi da.
Ko sva skupaj, težav ni
in vse se veselo godi.

K sebi me rada privije,
da dom v očeh mi zasije.
Če se včasih skregava,
se kmalu spet pobotava.

Pred spanjem mi da oblak
in ob meni je sen krepak.
Tako z mamo postanem junak.

Svit Marcel Sever, 7. b

NASVETI BODOČIM ŠESTOŠOLCEM

Šestošolce vsako leto v šoli čaka prav posebna sprememba. V šestem razredu

učenci namreč preidejo iz razredne na predmetno stopnjo. Ker je to kar velika sprememba, so učenci 7. a zapisali svojo izkušnjo in nasvete bodočim šestošolcem.

Predmetna stopnja je drugačna, a obenem podobna razredni. Na začetku leta, prvi in drugi mesec, je bilo zelo težko, saj se navajaš na nov način dela. Ni mi bilo všeč, da se moramo vsako uro seliti v drug razred in da nas vsak predmet uči drug učitelj. Po drugi strani pa je dobro, da smo spoznali veliko novih učiteljev – in se vedno jih spoznavamo. Potrebneja je več učenja in dela ter v šolo moraš vložiti več truda, a na koncu se splača. Moj nasvet je, da narediš dober prvi vtis na učitelje, saj te bodo verjetno učili do konca osnovne šole, in da se sproti učiš. Priporočam, da upoštevate pravila in preveč ne razjezite učiteljev.

Alina Pečan Murat

Ko je nastopila predmetna stopnja, se je vse spremenilo. Tekali smo od razreda do razreda, obenem pa smo spoznavali nove učitelje in razrede. Predmeti so se vrstili po lestvici od lažjih do težjih. Zamujali smo na ure, se opravičevali učiteljem in v najhujših primerih dobili neopravičeno uro. Sprva smo omarice učinkovito zaklepali, a se je to sčasoma ustavilo in omarice so ostajale odklenjene čez dan. Na široko odprte so izgubljale predmete, ki smo jih odložili vanje. S pogovori na urah oddelčne skupnosti smo ugotovili bistvo: »Vedno zaklepaj omarice!« Tudi testi so bili različnih oblik in težavnosti, zato je koristno, da dobro poznaš učitelje in njihove stile. Več tekmovalj se udeležiš, več plusov dobiš pri učiteljih.

Jakob Bregar

Ko smo iz razredne stopnje prišli na predmetno, smo bili navajeni čisto drugega ritma, nato pa smo se navadili na nov sistem. Meni je boljša predmetna stopnja, saj se med vsakim odmorom sprehodiš v drugo učilnico. Če bi prej vedel, da je sistem tak, bi zagotovo bolj razmišljal, kaj bom vzel s seboj k pouku in kaj bom pustil v omarici. Zelo dobro mi je, ker predmete bolj podrobno jemljemo, saj ima vsak predmet drug učitelj. Svetoval bi vam, da upoštevate učitelje in ne zganjate norčij v smislu pretepov.

Miha Marinko

Ko sem se spomnila, da bom v 6. razredu šla na predmetno stopnjo, sem bila zelo živčna, saj sem mislila, da ne bom našla pravih učilnic in učiteljev. Ves čas sem razmišljala o stvareh, ki bi lahko šle narobe, in se zaradi tega počutila še slabše. Dan pred ponovnim začetkom šole sem bila grozno živčna. Razmišljala sem o tem, kako bom zamudila prvo uro, ker ne bom vedela, kje je učilnica. Prišel je prvi dan šestega razreda in s svojo prijateljico sva skupaj šli v šolo. Preobuli sva se in našli učilnico, v kateri smo imeli pouk. Nobene ure nisem zamudila in vse je bilo v redu. Moj nasvet: ne bodi v skrbeh, saj se boš zagotovo znašel, drugače pa so na šoli vedno učitelji, ki ti lahko pomagajo.

Pika Kos Rebolj

Razredna stopnja je zelo zabavna – učitelji se velikokrat pohecajo in vam pomagajo. Na predmetni stopnji pa je pouk že bolj resen in malo zahtevnejši. A ne ustrašite se – potrebno se je le naučiti snov in predvsem poskušati pri pouku. Dobili boste tudi nekaj novih predmetov. Za vsak predmet boste imeli novega učitelja. Če bomo nekako premagali koronavirus, se boste vsako uro selili iz učilnice v učilnico. Vem, da se boste imeli dobro.

Urh Lihtenvalner

Prehod z razredne na predmetno stopnjo je bil zanimiv. Vsako uro imamo v drugi učilnici in imamo druge učitelje. Najbolj všeč mi je to, da imamo različne učitelje. Svetujem vam, da opravljate domače naloge vsak dan.

Tjaša Pestelj

Ko sem prišla na predmetno stopnjo, sem vsak odmor tekla po stopnicah in se zaradi tega zelo utrudila – ne priporočam! Poleg tega sem si težko zapomnila, v

katerih učilnicah imamo kakšno uro. Naloge so se kar naenkrat začele kopičiti. Učencem (sedaj še) 5. razreda priporočam, da se zresnijo, ko pridejo v 6. razred, saj to ni več šala. To je priprava na zadnje tri razrede, ki se štejejo za vpis na srednje šole. Delajte naloge, saj to ni neka »brezvezna« stvar, ki vam jemlje prosti čas. To je vaja za ocenjevanje, ki zelo pomaga. Ne bodite zalostni, če dobite slabo oceno, saj lahko uspeh izboljšate, če se le potrudite. Ne poskušajte razjeziti učiteljev! Zapomnite si urnike in učilnice, saj vam bo lažje. In še zadnje: ne tecite po stopnicah, resno mislim!

Izabela Gradnik

Ko sem prvi dan stopila v šolo, me je bilo zelo strah novih učiteljev in učiteljic. Bala sem se tudi, da bom velikokrat zgrešila razred. Tega se mi ne bi bilo treba bati, kajti razredničarka ti pomaga pri vsem. Če te je strah, da boš zgrešil razred, si natisni majhen urnik in ga nosi s seboj. Če pa te je strah novih učiteljev, naj ti povem, da so vsi super, ko se jih navadiš. Prvi dan ti razredničarka razloži vse novosti in ti pomaga. Prvi dan 6. razreda sem se usedla v kot, ker sem si mislila, da so se moje prijateljice spremenile in me ne marajo več. To je bilo narobe. Res je, da sem nekaj prijateljic izgubila, a dobila sem tudi veliko novih.

Živa Lapajne

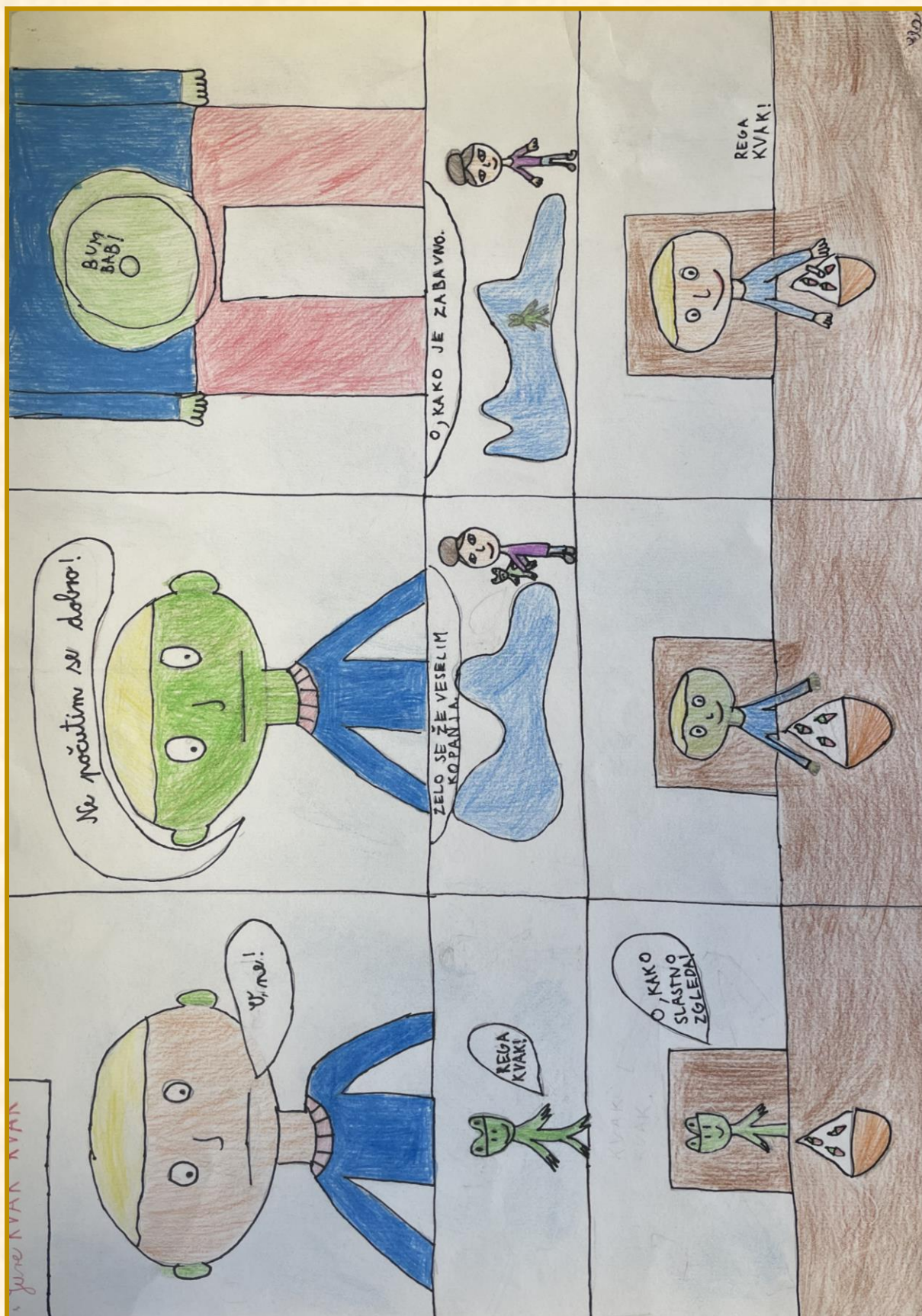
Všeč mi je bilo, ker smo dobili nove predmete, a nekatere snovi so postale malo težje. Ni mi bilo všeč, ker sem ugotovila, da bom osnovno šolo končala že čez nekaj let in tako izgubila svoje sošolce. Zanimivo mi je bilo spoznati nove učitelje. Vesela sem bila, ker prvi dan nismo pisali v zvezke in ni bilo domače naloge. Pridno delajte naloge!

Mubina Islami

Prehod iz 5. v 6. razred je bil zelo težek – vsaj zame. V šestem razredu se moraš veliko učiti in poslušati – jaz nisem, zato sem imel velike težave.

Val Morela

Ela Župan, 3. b

JEGULJA MICA

Bila nekoč je mala Mica,
ki zgledala je kot električna zica.

Bila je ona namreč jegulja,
ki peče in opeče te,
da si ko juha kurja.

Vedno skrita pred drugimi je bila,
da se v koga med potjo ni zabila,
ker če bi se dotaknila ga,
bi stresalo ga večera dva.

Nekoč hotela je v trgovino,
da na večerji bi se oblekla fino.
Ker našla si je novega fanta,
lepega ko kakšna kanta.

Okusa ona res ni imela,

zato za večerjo pripravila je dva
strohnela,

ladijska velika odra,
ki bohotila sta se in bila sta modra.

ko prišel je fantek njen,
pojedla sta, a zagledala problem.
Možek bil je namreč polž, majhen,
mehek, pravi gravž.

A bila je tako ganjena, da sta se iz
naglice kar poljubila!

A jegulja stresla je oba
in skupaj sta smrti v objem zašla.

Julija Gregorič, 4. a

ČUDEŽNA DEČKA ROK IN ANEJ

Živela sta Rok in Anej. Hodila sta v 3. a razred na OŠ Ledina. Zelo sta imela rada naravo. Ko sta šla iz šole, sta zagledala odpadke ob reki Ljubljanici. To ju je zelo motilo. Le kdo bi smetil po mestu?

Odločila sta se, da prepričata meščane, da ne smetijo več in očistijo obrežje reke Ljubljanice. Odšla sta do bližnjih gasilcev in se z njimi dogovorila za pomoč pri čistilni akciji. Starše sta prosila, da so kupili vreče za smeti. Doma sta izdelala plakate, kjer sta meščane pozvala k čistilni akciji. Tudi sošolce sta prosila za pomoč pri čiščenju.

V soboto zjutraj se je zbrala množica otrok in odraslih. Otroci so s starši čistili sprehajalne poti, gasilci in drugi odrasli pa obrežje reke. Pri čiščenju so ločili smeti na embalazo, papir in steklo. Kmalu so napolnili vse vreče za smeti, ki so jih gasilci odpeljali na smetišče.

Anej Butolen in Rok Vajda, 3. a

»VESELI ME, KO VIDIM USPEHE UČENCEV IN ŠOLE KOT CELOTE.«

Učenci vsak dan hodimo v šolo, kjer se učimo, pridobivamo ocene, družimo ... Med šolskim letom je naš vsakdan podoben, saj točno vemo, kaj imamo na urniku, kdaj imamo malico in kosilo, kdaj pišemo teste in tako naprej, nikoli pa se ne vprašamo, kdo je pravzaprav odgovoren za to. Iz tega razloga sva se odločili, da narediva intervju z našo ravnateljico, go. Marijo Valenčak.

Maja Stabej in Alina Pečan Murat, 7. a

Kdaj in zakaj ste se odločili za poklic ravnateljice?

Za delovno mesto ravnateljice sem se odločila pred desetimi leti. Pred tem sem bila sedem let pomočnica ravnateljica in službena pot se je nekako naravno nadgradila v ravnateljevanje. K temu so me spodbudili tudi sodelavci.

Kaj je najtežja naloga v vašem poklicu?

Zelo zahtevno je določati letno in redno delovno uspešnost zaposlenih. Naporna je tudi nenehna vpetost v službene obveznosti, neprestana dosegljivost in zavedanje, da s svojim delom in številnimi manjšimi in večjimi odločitvami nenehno vplivaš na vse ostale na šoli. V času šolanja na daljavo je bilo potrebno sprejeti številne odločitve, za katere sem si iskreno želela, da bi se z njimi strinjali vsi učenci, učitelji in starši.

Je bil težji začetek ali se z večjimi težavami soočate sedaj?

Začetek je bil nedvomno težji, v kasnejših letih pa pridejo lažja in težja obdobja. Med težjimi je bilo npr. obdobje splošne ekonomske krize v letih med 2010 in 2014, pa sedaj obdobje epidemije.

Kaj vas pri vašem poklicu veseli?

Veseli me, ko vidim uspehe učencev in šole kot celote. Ponosna sem na številne razstave, prireditve, odlične uvrstitve na tekmovanjih in na raziskovalnih nalogah, sodelovanja v projektih, na izmenjavah ... Posebej sem vesela, ko mi učitelji sporočijo, da je kdo izmed vas s trdnim in vztrajnim delom popravil kakšno oceno.

Ob koncu 9. razreda s ponosom gledam na odlične generacije, ki zapuščajo Ledino, saj verjamem, da bodo uspešni tudi v prihodnje. Veliko mi pomeni tudi pozitivno naravnan kolektiv.

Kakšno je vaše mnenje o šolanju na daljavo?

Šolanje na daljavo je vse presenetilo in začetki so bili zelo težki tako za učence in starše kot učitelje.

Pridobljeno znanje učencev je pri šolanju na daljavo nedvomno nižje. Smo pa vsi skupaj spoznali, da se vsaj del šolskih in službenih obveznosti lahko zelo dobro opravi doma, da nam kakšno *Zoom* srečanje lahko prihrani veliko časa, da bi v prihodnosti zahtevana prisotnost v šoli in v službah lahko bila manjša.

Hitro smo usvojili nove načine dela in tehnologijo, a težave so bile vedno večje na področju socializacije, motivacije, samokontrole. Tudi na tem področju smo poskušali stopiti v stik z vami. Tako smo ustvarili Svetovalni kotiček, Ledinske firbce in Gibalni kotiček.

Zavedam se, da sta za vami dve zahtevni šolski leti in da ste se mnogi znašli tudi v stiskah. Žal na potek epidemije nimamo vpliva, vsaj delno pa lahko vplivamo na to, kako se na vse to odzivamo. Potrebno se je pobrati in se iz te zahtevne ter zapletene preizkušnje tudi nekaj naučiti.

Kako poteka vaš običajni delovni dan?

V službo pridem okrog 7.30. Naprej je na vrsti pregled e-pošte in koledarja za tekoči dan. Sredi dopoldneva imam običajno 2 ali 3 sestanke z zaposlenimi, svetovalno službo ali z zunanjimi sodelavci, najemniki, študenti, inšpektorji, starši itd. Sledi opravljanje tekočih zadev v sodelovanju s tajnico (pregled pošte, odgovori na e-sporočila, tekoče odločitve). Po kosilu in popoldne pa se običajno lotim kakšnih del, ki zahtevajo več časa in miru, npr. pisanje zabelezk, urejanje evidenc, izpolnjevanje raznih aplikacij. Moje delo se običajno nadaljuje še zvečer in čez vikende.

Seneca je nekoč zapisal: »Naši načrti spodletijo, ker nimamo ciljev. Človeku, ki ne ve, v katero luko je namenjen, noben veter ni po godu.« Verjamem, da imamo vsi na Ledinu jasne cilje in da nas bo tok varno in uspešno ponesel proti koncu tega šolskega leta. Vsem želim, da ga uspešno zaključite in se podate v brezskrbne počitnice. Takrat boste imeli dovolj časa za zamujena druženja, branje zanimivih knjig; obnovili boste kakšno prijateljstvo ali pa odšli na kakšen izlet .

KDAJ SI SREČEN?

Srečen si takrat,
ko se nekaj dobrega zgodi,
ko se s prijatelji veseliš
in kakšno dobro šalo izgovoriš.

Srečen si takrat,
ko z družino čas si поделиš,
se zabavaš, praznuješ in radostiš.

Srečen si tudi takrat,
ko ti kakšna dobra ocena spremeni dan
ter ko se zjutraj zbudiš
in ti sončni zarek polepša dan.

Če si srečen,
ti čas kar leti
in se ne obrača.

Sreča ni snov ali predmet,
sreča je prijeten občutek,
ki se pojavi, ko si vesel.

Sreča je lahko tudi spomin na nekaj lepega.
Lepo jo je tudi deliti s prijatelji, sosedom
ali s kom, ki je v tvoji bližini.

Včasih se sreča skriva v majhnih rečeh.
Prinesejo nam jo,
če si to res želimo.

Lina Kralj, 6. b

Takrat si srečen,
ko nisi nesrečen.

ko počneš nekaj, kar te osreči,
ko imaš nekoga,
ki te spravi v dobro voljo,
četudi ponesreči.

Ko si srečen,
uživaš v občutku
toplega sonca,
ki ti v srcu vzvalovi.

Srečen si tudi,
ko počneš čudne stvari.
ko nabiraš ulov iz nosne votline
in pod tušem preizkušaš pevske vrline.

Počutiš se kot
v najbolj toplo krzno oblečen.
Ko si srečen,
kadar si srečen.

Tisa Drinovec, 6. b

Leonita Balagić, 9. a

PISMO BRATCU MATICU

Ljubljana, 14. 3. 2021

Dragi moj mali bratec Matic!

Še čisto malo, pa se boš rodil! Mamin trebuh izgleda, kot da je pojedla veliko lubenico! Ampak ti še kar uživaj v njenem trebuščku, jaz pa ti bom povedala, kakšen svet te čaka zunaj.

Ko se boš rodil, se ti bo vse, kar boš videl, zdelo povsem normalno. Pa ni čisto tako. Svet je napadel koronavirus, zaradi katerega lahko zelo hudo zbolimo, lahko pa tudi umremo. Če hočemo zaščititi sebe in drug drugega, moramo zunaj nositi zaščitne maske in ves čas si moramo umivati in razkuževati roke. Ti boš verjetno mislil, da so razkužila vse škatlice, ki jih boš videl, ampak ta so le v posebnih škatlicah. Na začetku ti še ne bo treba nositi maske, mi pa jo moramo in mogoče boš celo mislil, da smo vsi mi duhci, ker se nam bodo iznad maske videle samo oči.

Ali veš, da se tudi objemati ne smemo? No, mi doma se lahko in tudi tebe bom lahko crkljala. Pri srečevanju z drugimi ljudmi pa moramo biti zelo previdni. Samo na daleč si lahko pomahamo. Pa tudi na obiske ne smemo k sorodnikom in prijateljem. Dedka in babice verjetno še dolgo ne boš spoznal, ker sta onadva zaradi virusa še toliko bolj ogrožena. Vsi starejši ljudje imajo večjo možnost, da umrejo, če slučajno zbolijo.

Veš, Matic, tudi na igrišča ne smemo, zato še dolgo ne boš užival na gugalnicah, v peskovniku in na spuščanju po toboganih. Ampak nič

hudega, bomo pa več v gozdu in naravi. Zato se boš tam lahko valjal po travi, užival v ptičjem petju in opazovanju gozdnih živali.

No, so pa tudi dobre stvari, ki nam jih je prinesel ta čas. Najbolj mi je všeč, da so zaprli šole. Zdaj mi ni treba tako zgodaj vstajati in lahko dolgo spim. Če hitro končam z delom za šolo, pa se lahko igram z bratcema in sestrico. In veš, kaj je sploh fino? Odkar smo doma, smo se še bolj povezali. Veliko se smejimo, igramo in si pripovedujemo zabavne zgodbe. In ko se boš rodil, te bom lahko od jutra do večera božala in te opazovala, kako boš rasel.

Ampak prijateljice pa zelo pogrešam. Včasih sem se lahko v šoli igrala z njimi in tudi po pouku sem lahko odšla k njim na obisk, zdaj pa se lahko slišimo le po telefonu ali video klicu. Prav žalostna sem in jih zelo pogrešam.

Upam, da bomo virus hitro premagali in bo spet vse, kot je bilo prej. Upam tudi, da ko boš zrasel, se boš lahko mirno igral s prijatelji. Ampak vem, da ti bo v naši družini gotovo všeč. In tudi marsikaj je še vedno, kot je bilo prej: sonce nas še vedno greje, nebo je še vedno modro, oblaki nas še vedno spominjajo na smetano, gozdovi imajo še vedno tako lepe potoke. Komaj čakam, da te spoznam! Gotovo boš srčkan! Zelo te imam rada! Pošiljam ti sto sladkih poljubčkov!

Tvoja starejša sestra Ema

(Ema Kunaver, 4. a)

(NE)STRPNOST

Bodi strpen,
ne bodi nor.
Če boš nestrpen,
bo sledil ukor.

Ko te kaj moti,
obrne se proč.
Ne padi v prepir,
pojdi po pomoč.

Če kdo te jezi,
nikar ga ne glej,
raje se nasmej
in učiteljem ali odraslim povej.

Kenan Murgič, 6. a

NAROBE SVET

Če juha kuharico skuha,
če kruh pečico speče,
če vilica na mestu žlice skače,
če Meti raca v pečici kaj reče,
če predpasnik teto Lizo si
obleče,
če mesarja meso nareže,
če peter brž v pečico zleze.

Ian Matija Drnovšek, 5. b

NAROBE SVET

Policaji so bežali pred tatovi.
Traktor je oživel, kuža pa
okamenel.
Sirček je postal pošast.
Ti zdaj greš v divji mraz.

Ivan Grk, 2. b

Ivona Andić, 4. a

Taj Tomac, 4. a

TRIJE PRAŠIČKI

(MOJA ZMEŠANA PRAVLJICA)

Legenda:

Mr. G. = gospod Golob

L. = Liza

Mr. G.: Nekoč je živel mlada žirafa.

L.: Neeee, stara svinja!

Mr. G.: Ki je imela pet posvojenih jelenov.

L.: Ne, imela tri prašičke.

Mr. G.: No, prav! Bili so zelo bogati, zato so imeli vsak dan za večerjo pečenega piščanca.

L.: Ne pa ne! Bili so zelo revni pa tudi skoraj nič niso imeli za jesti.

Mr. G.: Poklicala jih je po telefonu in jim rekla.

L.: Ne!!! Poklicala jih je k sebi in jim rekla ...

Mr. G.: »Smrkavci, pojdite k božiču in mu recite, da mi naj prinese šilček za barvice!«

L.: Ljubi bog! Rekla jim je: »Ljubi prašički! Zdaj ste že dovolj veliki! Pojdite v svet in si zgradite svoj dom.«

Mr. G.: In tako so se trije losi odpravili po svetu, da bi si naredili svoj zabavišni park.

L.: Joj, no! Bili so trije prašički in vsak je odšel v svet, da si najde svoj dom.

Mr. G.: ko je prvi našel trgovino z igračami, si je kupil pet raket in dve gumijasti rački za v kopalno kad.

L. (*Liza zavzdihne*): kolikrat te bom morala še popraviti?! Prvi je hodil in zagledal moža, ki je nosil slamo. Vprašal ga je, če si jo lahko vzame, da si postavi hišico. Mož je privolil in prašiček jo je res vzел.

Mr. G.: In potem je prišel troglavi pes iz mitologije in rekel: »Živijo, prašiček! Spusti me v svoj domek na čaj!«

L.: Ne, ne, ne!!! Prišel je volk, potrkal na vrata in rekel: »Je kdo doma? Vem, da si tu, prašiček, zato kar hitro odpri! Drugače bom odpihnil tvojo hišico, en, dva, tri!« »O, ne. Ne bom ti odprl!« Volk je odpihnil hišico in pojedel prašička.

Mr. G.: Drugi galeb je šel k frizerju in rekel: »Ma senjorita, se lahko zaposlim pri vas?« Gospodična ga je začudeno pogledala in dejala: »Ma ja, amigosl!«

L.: Pa kaj bom še vse jaz doživela v tej kratki urici?! No, pogledjte. Bilo je tako: »Drugi je hodil in zagledal moža, ki je nosil šibje. Vprašal ga je, če si ga lahko vzame, da si postavi hišico. Mož je privolil in prašiček ga je res vzел.

Mr. G.: Ko je mož odšel, pa je zajec začel razmišljati, koga bi najprej ostrigel in mu naredil rožnato irokezo. A kar naenkrat nekdo potrka. »Naprej!« zavpije meduza. Na njeno veliko presenečenje pa v hišo prikoraka volk in reče: »Slišal sem, da boš postal frizer, medved. Lahko sem tvoja poskusna lutka! Če znaš, mi lahko še pobarvaš kremplje na šapah s kričeče bleščeče roza barvo! Jutri imam namreč zmenek z vrtnicami in penino roza barve.«

L.: Pa kaj še! Res si vse zamešal! Prišel je volk, potrkal na vrata in rekel: »Je kdo doma? Vem, da si tu, prašiček, zato kar hitro odpri! Drugače bom odpihnil tvojo hišico, en, dva, tri!« »O, ne. Ne bom ti odprl!« Volk je odpihnil hišico in pojedel prašička.

Mr. G.: No, ja, potem pa tako. Ampak zdaj pa poslušaj naprej. Tretji konj je šel in zagledal stojnico s kartami za nogometno tekmo. Pohitel si jih je ogledat.

L: In tako ne bo šlo več naprej!!! Če se bo to še enkrat ponovilo. No, da ti bo jasno, je bilo tako: Tretji prašiček je hodil in zagledal moža, ki je nesel opeko . Vprašal ga je, če si jo lahko vzame, da si postavi hišico. Mož je privolil in prašiček jo je res vzel.

Mr. G.: In potem je delfin zbolel. Dobil je namreč angino. K njemu na dom je prišel zdravnik in dejal: »kje te buba, opica? Boš en bonbonček za zdravje?«

L: To je pa še zdaleč več kot samo preveč!! Reče se takole: Prišel je volk in potrkal. »Je kdo doma? Vem, da si tu, prašiček, zato kar hitro odpri, če ne bom tvojo hišico odpihnil en, dva, tri!« »O ne, ne bom!!!« Volk je pihal in pihal, ampak ni mogel podreti hišice in rekel ...

Mr. G.: » Če pa ne morem k tebi na čaj, grem pa k medvedu!«

L: Ne, rekel je: »Dobro. Če ne morem skozi vrata, grem pa po drugi poti!«

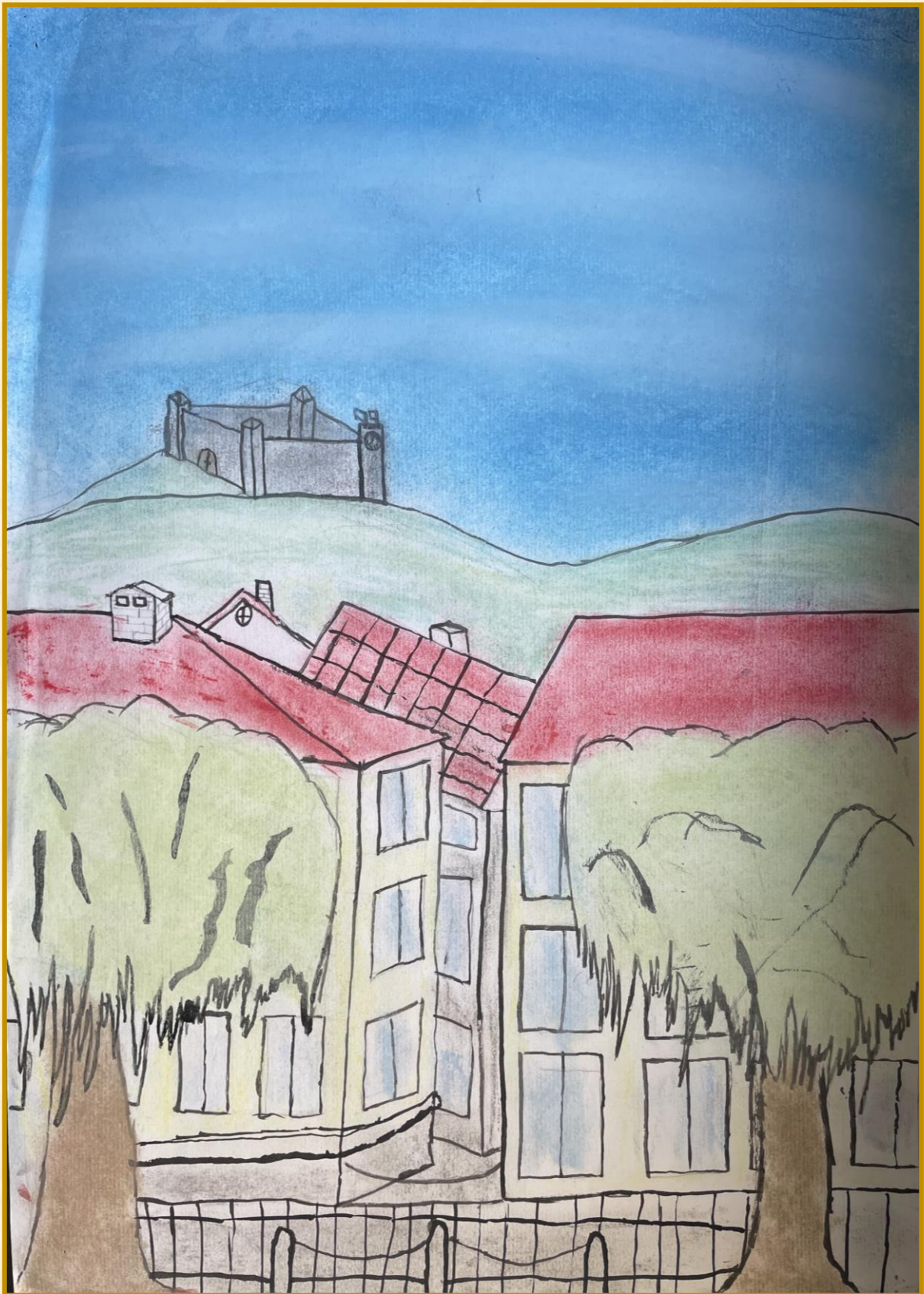
Mr. G.: Volk je odšel in prišel nazaj z gasilskim avtomobilom.

L: No, to pa ni res! Splezal je na streho, a je prašiček takoj uganil, kaj naklepa. Zakuril je, na ogenj postavil lonec in zavrel vodo. Ko je volk padel v lonec, se je skuhal in prašičku se ni bilo več treba bati.

Mr. G.: Ti pa veliko veš, deklica, ampak naslednjič mi boš pa ti povedala pravljico. Prav?

Julija Gregorič, 4. a

Adrian Rojc Korovin, 4. a

»KORONA LETO«

ANKETA O ŠOLANJU NA DALJAVO

Letošnje šolsko leto je bilo posebno. Zakaj?
Zaradi epidemije covid-19. Že drugič smo se
preselili za računalnike in se šolali na daljavo.

Imeli smo veliko dela z videokonferencami, s samostojno predelavo snovi
in z ocenjevanji. Šolanje na daljavo ima slabe in dobre plati. Dobre so,
da si lahko sam urediš dan, si kadarkoli lahko vzameš odmor, lahko
kasneje vstaneš. Po drugi strani pa ne moreš videti svojih sošolcev in
sošolk ter se z njimi družiti, težje razumeš snov, saj ne dobiš podrobne
razlage od učitelja in še kaj drugega.

Zanimalo naju je mnenje najinih sošolcev in sošolk ter drugih učencev
naše šole, zato sva naredili anketo o šolanju na daljavo ter jo učencem
poslali preko spletnega okolja MS Teams. Prejeli sva kar 101 odziv. Dobili
sva veliko različnih odgovorov, ki jih predstavljava v nadaljevanju.

Na začetku sva učencem postavili vprašanja o njihovem spolu in razredu,
ki ga obiskujejo. Odgovarjali so učenci od 1. do 9. razreda, največ
odgovorov pa sva dobili od 4., 7. in 8. razredov. Anketo je rešilo več deklet
kot fantov.

Pri prvem vprašanju sva ugotavljali, **kje se učenci več naučijo** – v šoli ali
z delom na daljavo. Odgovori so bili dokaj usklajeni: kar 65 % učencev
se več nauči v šoli, 7 % na daljavo, ostali pa se pri obeh načinih naučijo
enako. Iz tega lahko sklepamo, da je karantena negativno vplivala na
naše znanje, šolanje v šoli pa je veliko učinkovitejše.

Pri drugem vprašanju so bili učenci zelo neusklajeni. Vprašali sva jih, **kaj
jim je bolj všeč: šolanje na daljavo ali šolanje v živo (v šoli)**. Tretjini je
bolj všeč šolanje na daljavo, tretjini je bolj všeč šolanje v živo, ostalim
pa je vseeno. Nama osebno je bolj všeč šolanje v živo, saj lahko srečava

sošolce in sošolke ter se z njimi druživa, hkrati pa tudi bolje razumeva snov.

Z naslednjim vprašanjem sva izvedeli, **zakaj jim je bolj všeč šolanje na daljavo oziroma v živo**. Učenci, ki imajo raje šolanje na daljavo, so povedali, da jim je to všeč zato, ker lahko dlje spijo, si sami uredijo dan in si vzamejo odmor, kadar hočejo. Tisti, ki imajo raje šolanje v živo, so rekli, da jim je ta način šolanja boljši, ker vidijo sošolce, učitelji jim lahko snov dodatno razložijo, njihovo delo pa je bolj nadzorovano.

Zanimalo naju je tudi, **koliko časa so učenci namenili soli med šolanjem na daljavo in med običajnimi razmerami v šoli**. Večina učencev je napisala, da za šolanje na daljavo porabi od 3 do 8 ur na dan. Midve sva vsak dan porabili okoli 4–5 ur. Pri šolanju v živo je bila ta številka na splošno nižja: učenci med šolanjem v živo delu posvetijo 4–6 ur. Iz tega lahko sklepamo, da so si nekateri med šolanjem na daljavo znali zelo dobro razporediti čas in so tako z delom končali hitreje, kot če bi bili v šoli. Spet drugi si dela niso znali učinkovito razporediti, zato so za šolo porabili več časa, kot če bi se šolali v šoli.

Pri zadnjem vprašanju sva raziskovali **psihično stanje učencev med šolanjem na daljavo**. Na srečo jih je največ odgovorilo, da so se med šolanjem na daljavo dobro počutili in niso bili depresivni. Le peščica se je počutila zelo slabo, nekaj se jih je počutilo malo manj slabo, ostali pa so se slabo počutili le včasih.

Z anketo sva skušali ugotoviti, kaj o šolanju na daljavo menijo učenci OŠ Ledina. Na začetku sva menili, da bodo odgovori učencev precej enotni, a sva se motili. Učenci so se na splošno strinjali le o tem, da se več naučijo v šoli, pri ostalih vprašanjih pa so bili odgovori različni. Čeprav smo se nekateri učenci prilagodili in dobro delali tudi na daljavo, smo precej pogrešali socialne stike in druženje v šolah. Analizo ankete zato zaključujemo z upanjem, da bo šolanje v prihodnje potekalo kot običajno.

Kora Kapus in Neža Erjavec, 7. a

PIVCI HRUPA

Prišla je deklica Greta,
ki se je odločila,
da bo svet spremenila.
Da Zemlja ne bi bila več v hrup odeta,
je začela piti hrup vsa napeta in zavzeta.

Potrebovala je pomoč ostalih otrok,
da svet bi lahko postal ubranih not.
Spremenili so avtomobile v električne modele,
letalom pa odvzeli glušee napeve.
Zaklicali so voditeljem,
da ne bodo hiše zgorele
in tako z nami vred oplele.

Poimenovali so se pivci hrupa,
da pripeljali bi planet iz obupa.
Spet bo zvok tišine in miline,
lebdel nad Zemljo
in poganjal njene turbine.

Marcel Svit Sever, 7. b

SODOBNA PEPELKA

Mila je bila skromno in pridno dekle. V glasbeno šolo je vedno z veseljem hodila. Doma je imela en stari pianino, na katerem je njena mami nekoč igrala. Mama je pred kratkim umrla, a očijeva nova žena ni bila prav navdušena nad tem vsakdanjim "hrupom".

Gospa Barbara, učiteljica klavirja, jo je prepričala, naj se prijavi na šolsko tekmovanje. Pridno je vadila, čeprav je morala skrbeti še za mlajšo sestro. Na tekmovanju se je odlično odrezala in se je kvalificirala na državno prvenstvo. Bil je že konec pomladi in se je veselila, da se bo kmalu šola končala in bo imela še več časa za klavir. Z učiteljico sta že načrtovali, kaj bo igrala.

Ko se je šola končala, Mile naenkrat ni bilo več v glasbeno šolo. Gospa Barbara jo je nekajkrat klicala domov, a se noben ni oglasil. Zelo jo je skrbelo, zato se je odločila, da gre k Mili domov. V šoli je pridobila naslov, a na naslovu ni našla nikogar. Od sosedov je izvedela, da se je Milina družina odselila v majhno stanovanjce v predmestju, ker je oči ostal brez službe. Tudi njen stari klavir so morali prodati.

Za gospo Barbaro se tu ni končalo. Trdno se je odločila, da bo našla izgubljeno "Pepelko". Od sosedov je dobila nov naslov, našla Milo in jo uspela prepričati, da lahko vadi v glasbeni šoli ali pri njej doma. Mila je sprejela ponudbo in pridno vadila celo poletje. Septembra sta skupaj z gospo Barbaro šli na državno tekmovanje v Maribor. Mila je igrala kot nikoli prej. Žirija je dolgo odločala. Pozno zvečer sta izvedeli, da je Mila osvojila prvo mesto in dobila stipendijo za glasbeno akademijo.

Petar Savič, 5. a

Pan Okoren, 2. b

Maj Muric, 2. b

Izabela Mahnič, 2. b

KDO TE OSREČUJE?

Senca v svetlobi,
volja v lenobi,
želja po porazu,
upor pri ukazu.

Osrečujejo me roke ledene
in misli njene.
Vedno enake,
brez napake.

Njene besede,
njena pomoč
so moje potrebe,
da preživim to noč.

Vsak dan spremlja me,
sama zmogla ne bi.
In vedno gleda te,
ko oči imam na tebi.

Ko pogledam v ogledalo,
vidim sebe,
veliko srebrno bodalo
in v njem tebe.

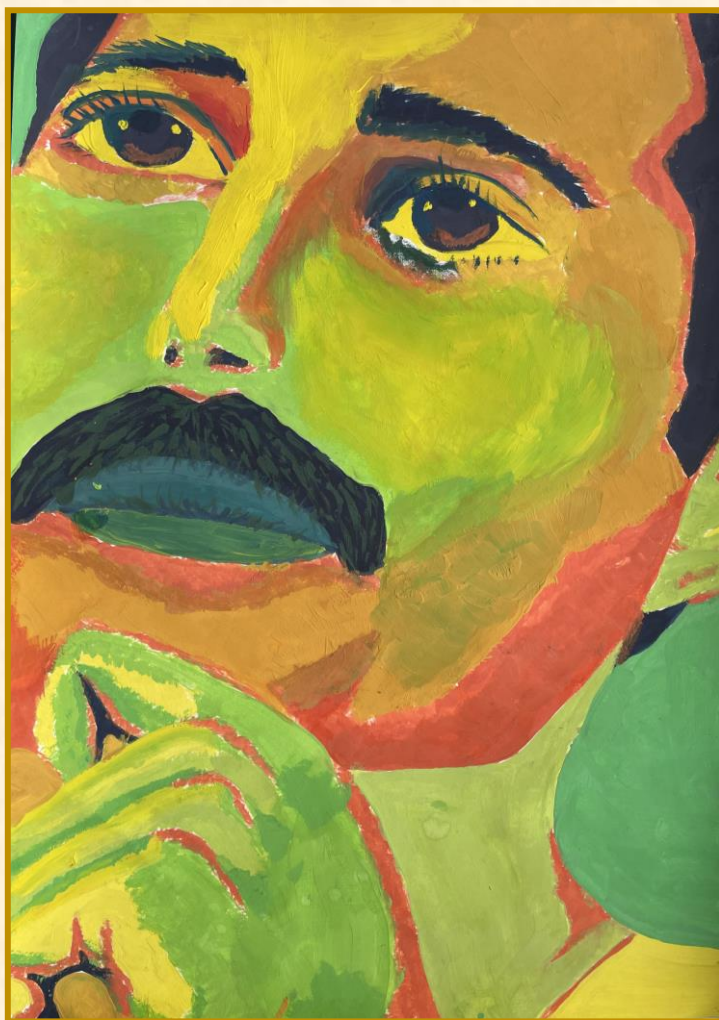
Ko sem s tabo, sem sama,
ko sem sama, si z mano,
vedno imava dramo,
saj to nama je dano.

Z nožem zabodla bi me
in jaz odrešila bi se,
ker sama bila bi kriva.

saj misel ista je usiva.

Ista duša, isti obraz,
takšen poraz,
da telo deliva si,
saj jaz sem ti.

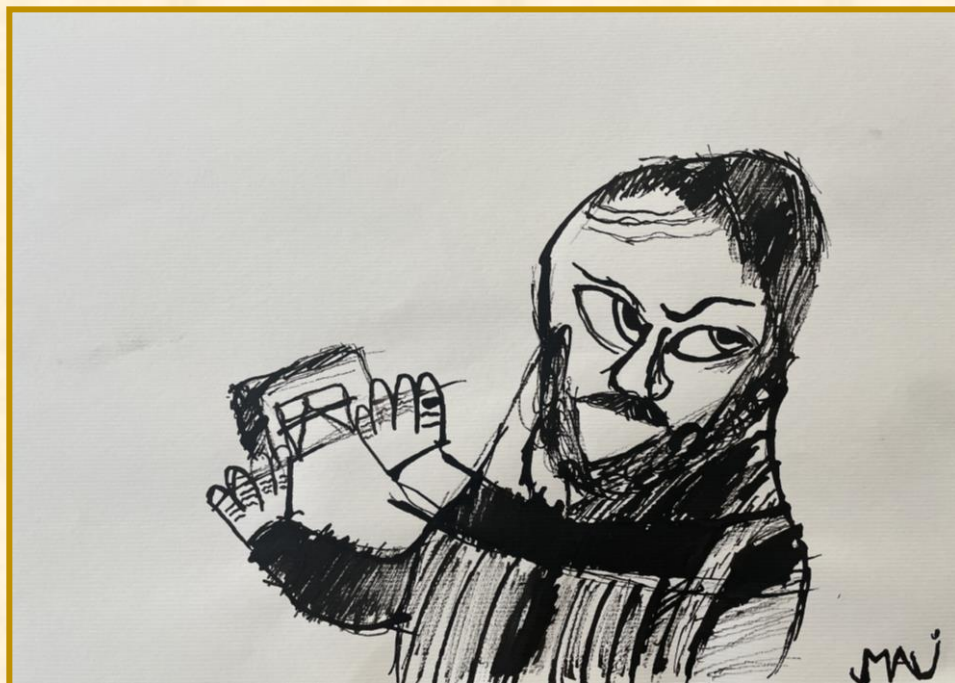
Iva Bernik, 9. b

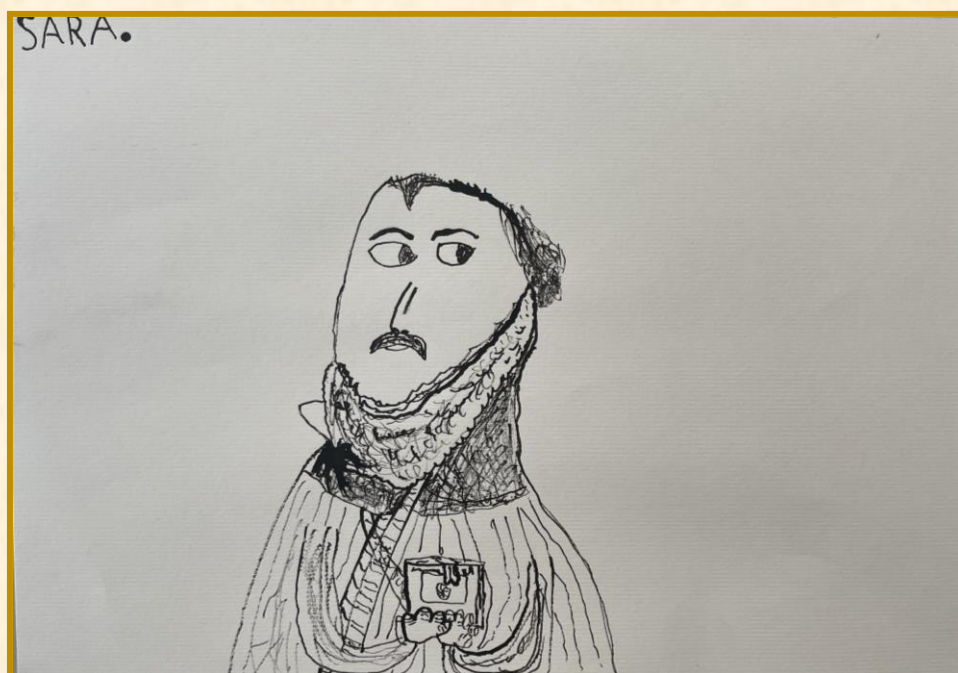
Učenci 9. razredov

STARI UMETNIKI – NOV NAVDIH

Literatura in literarni umetniki še vedno navdihujejo ...

Maj Murič, 2. b

Sara Guštin Žekar, 2. b

kons. : korona

Novi koronavirus:

NA POMOČ!!!
NA POMOČ!!!

INFORMACIJE

RDEČI SEZNAM

zaščita

zaščito

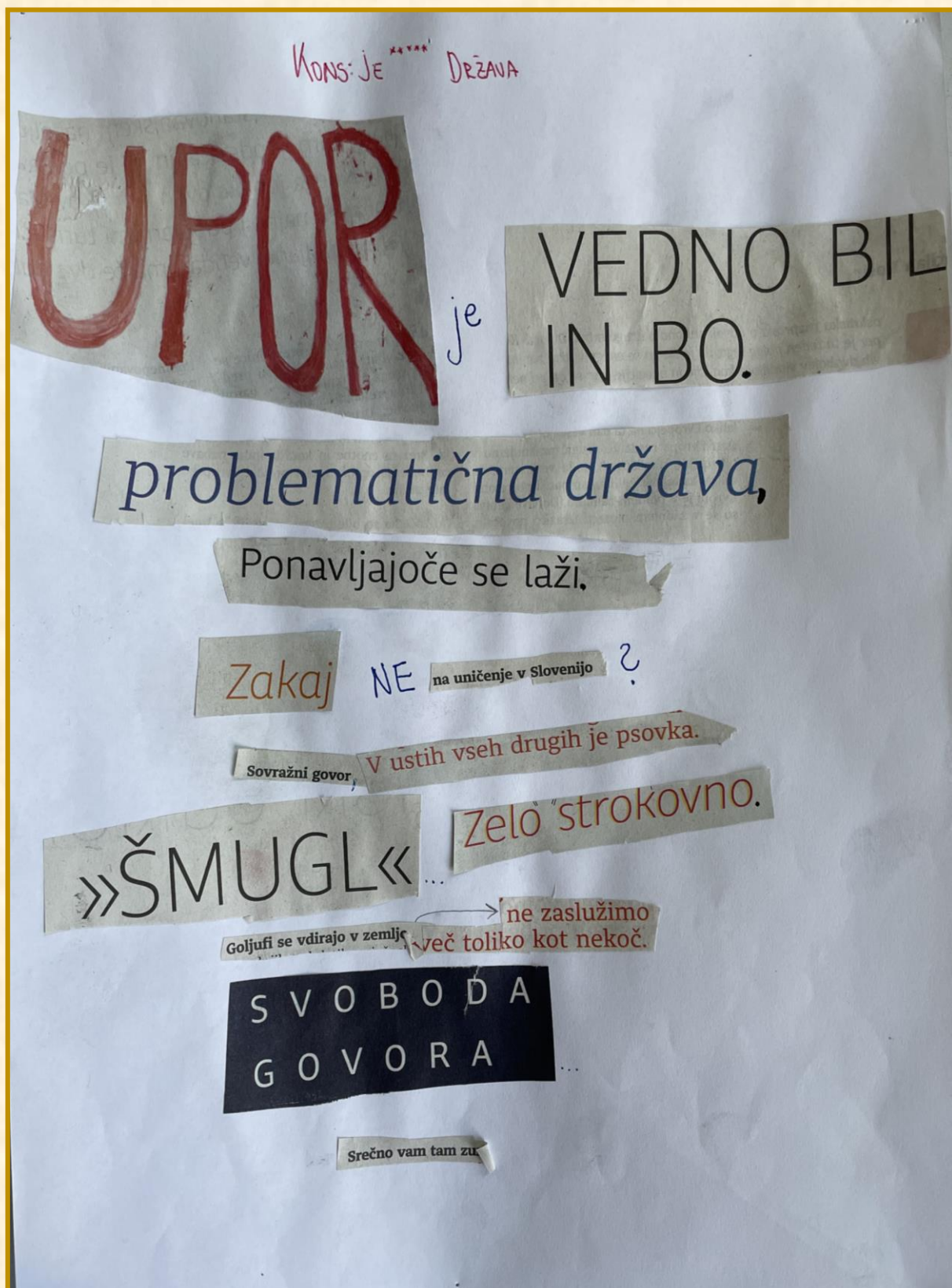
OPOZORILA

tveganje

Slovenci
spet med
glavnimi

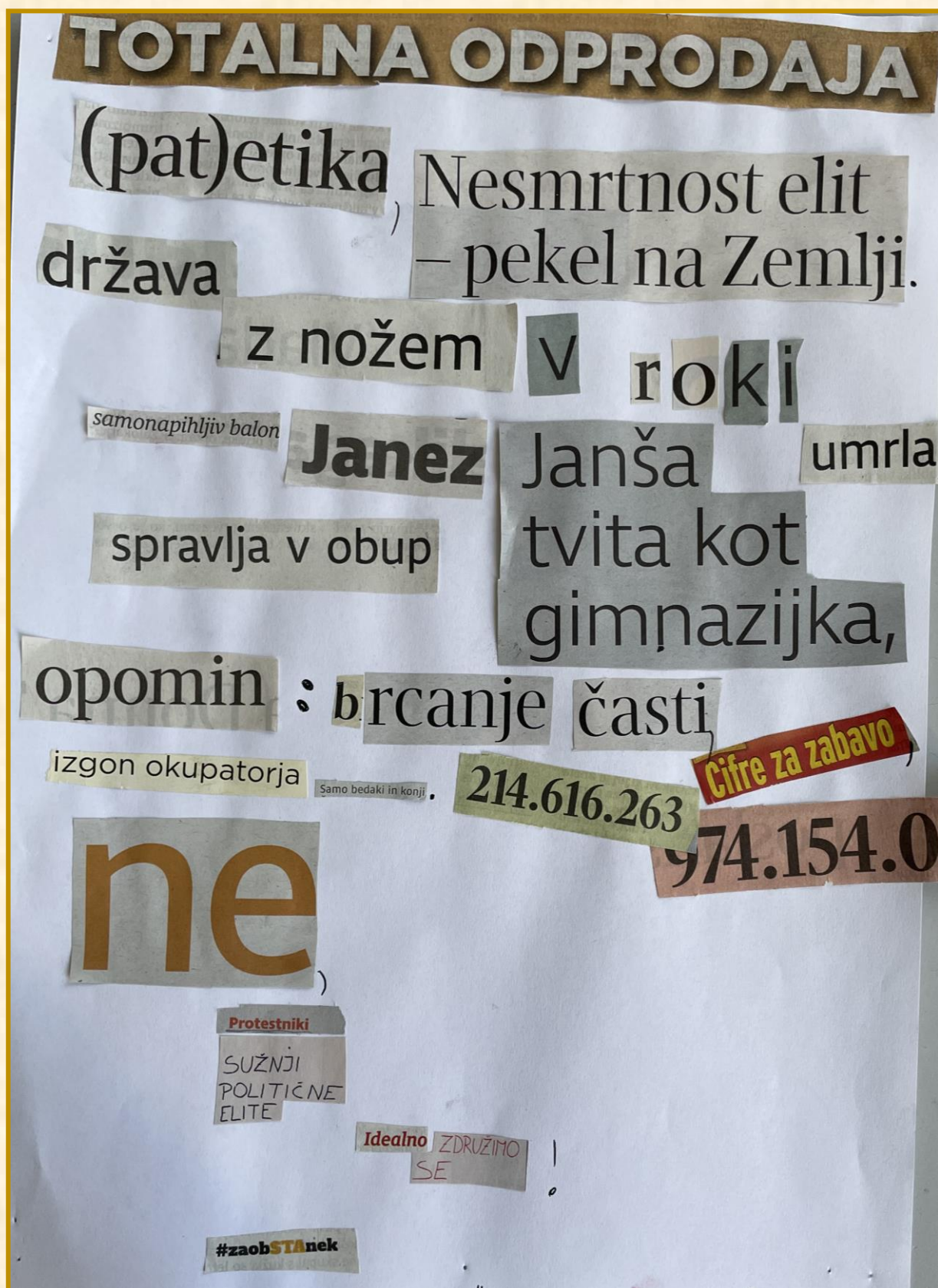
Ste se cepili za krofe?

Živa Bregar in Asja Drinovec, 9. b

Liza Marinko, Ajda Tavzes Cirman (9. a), Stela Sotler (9. b)

Zara Čater, Zoya Dora Beus (9. a), Brina Šalamon (9. b)

Maša Gerzelj, 2. b

Sara Guštin Žekar, 2. b

RIBICA DORA

Živela je ribica Dora, ki je bila stara 4 leta. Življenje pod vodo je bilo zelo lepo in čisto. Spoznavala je prijatelje, s katerimi se je vsak dan igrala. Ko je imela 16 let, se je morje spremenilo, postalo je onesnaženo. Ko je Dora plavala sem ter tja, je videla, da druge ribe komaj dihaajo. Tudi njo je dušilo.

Ko je zagledala nekaj belega, je mislila, da je njen prijatelj, zato je zaplavala do njega. V resnici ni bil njen prijatelj, ampak biser. Ko je zagledala biser, se ji je zazdelo, da se ji bodo vse želje izpolnile. Biser je odplul v plastenko. Dora je šla za njim in zaplavala v plastenko. Ni in ni mogla ven. Voda jo je prenašala vse do kopnega.

Prišli sta dve deklici po imenu Eva in Alina. Videli sta plastenko, v kateri je bila živa ribica. Vzeli sta jo in jo razrezali na pol. Ribico sta dali v bolj čisto vodo. Odločili sta se, da bosta na letake napisali: **V VODO NE MECITE PLASTIKE IN OSTALIH ODPADKOV**. Deklici sta letake razdelili ljudem v mestu.

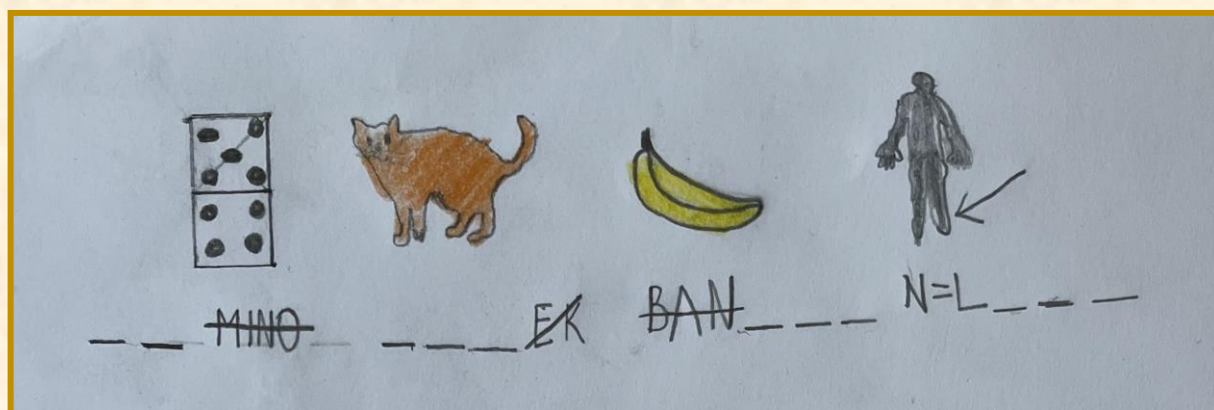
Alina Ajkić in Eva Vajda, 3. a

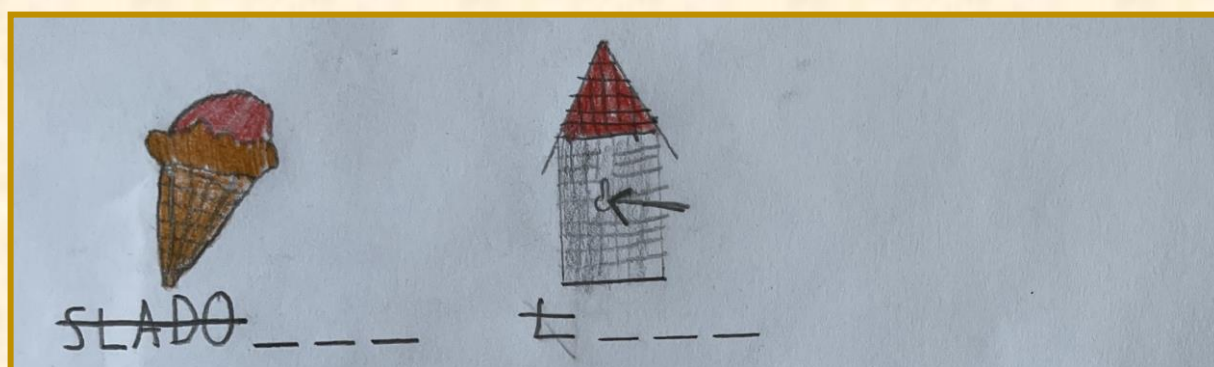
ZABAVNI KOTIČEK

Zbrala in uredila Miha Marinko in Patrick Oprešnik Prodanovič, 7. a.

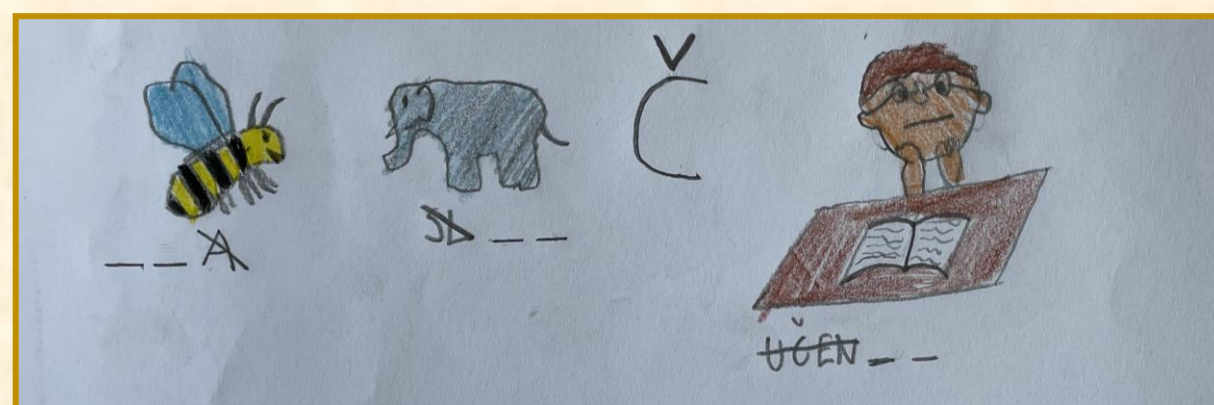
REBUS 1

REBUS 2

REBUS 3

OSMEROSMERKA

Poišči besede ZVOK, CELICA, MITOHONDRIJ, JEDRO, KLOROFIL, SVETLOBA, VALOVANJE, MIKROSKOP, ORGANIZEM, OKULAR in KLOROPLASTI. Išči v vse smeri.

C	A	J	I	R	D	N	O	H	O	T	I	M	F	Z
V	E	H	W	Y	A	W	M	B	Z	T	D	D	G	H
Z	N	L	W	X	C	E	Č	H	Z	S	H	E	A	J
B	F	D	I	V	F	R	L	R	F	A	K	M	B	H
D	L	A	G	C	G	T	K	A	G	O	L	T	O	L
T	D	S	O	C	A	Z	G	L	L	K	O	Z	L	G
F	S	G	L	A	D	U	S	U	Č	Z	Ž	G	T	Ć
Z	K	B	J	G	A	I	A	K	P	R	Š	U	E	Đ
G	O	D	E	J	N	A	V	O	L	A	V	H	V	Ž
H	V	P	D	L	J	I	R	G	J	D	Č	E	S	U
J	Z	O	R	G	P	G	D	K	B	Y	F	Z	N	T
K	J	D	O	F	A	O	D	L	F	W	A	D	V	R
Š	L	J	I	N	P	O	F	O	S	E	S	R	D	F
P	R	H	I	D	K	L	O	R	O	F	I	L	R	V
O	W	Z	J	A	Z	O	G	O	F	R	E	S	E	B
I	E	R	N	F	E	K	S	F	V	G	R	F	S	K
M	P	O	K	S	O	R	K	I	M	I	Z	I	D	K
R	Q	E	D	K	R	U	A	L	N	M	B	N	M	K

Oče reče Janezku: »Janezek, če boš v ponedeljek pisal test ena, se ne poznavaj!«
Janezek se vrne iz šole: »No, Janezek, kako je bilo?« »Kdo si ti?«

Janezek se tolazi: Manj se učiš, manj pozabiš. Manj pozabiš, več znaš. Več znaš, več veljaš.

Janezek pripoveduje prijatelju, da je padel s 50 metrov visoke lestve. Prijatelj ga vpraša: »Kako si preživel?« »Padel sem z drugega klina!«

Učitelj: »Janezek, naštej mi tri živali iz Afrike!« Janezek: »Lev in dva krokodila.«

»Zakaj pes maha z repom?« zanima Jana. »Ker je pes močnejši od repa. Če bi bil močnejši rep, bi pa rep mahal s psom.«

»Janezek, zakaj si zamudil v šolo?« »Sanjal sem, da sem gledal nogometno tekmo. Če ne bi bilo dveh podaljškov, bi se pravočasno zbudil.«

Učenec je zaspal med poukom. Učitelj reče njegovemu sosedu, naj zbudi svojega sošolca. Pa mu učenec odvrne: »Zakaj jaz? Zaradi vas je zaspal.«

»Zakaj ima naš Janezek pri matematiki cvek?« vpraša mama učiteljico. »Zato, ker nižjih ocen nimamo.« odgovori učiteljica.

Maj Murič, 2. b